

USA og Rusland vil etablere en »arbejdsgruppe«; briterne er rasende; Plus, flere sandheder kommer frem, der afslører løgne mod Syrien

Leder fra LaRouche PAC, 12. april, 2017 – I FN's Sikkerhedsråd i dag – indkaldt for at stemme om endnu en anti-Syrien resolution fra UK, Frankrig og USA – skinnede det klart igennem, at formålet med Storbritanniens udenrigspolitik er at ødelægge enhver chance for, at USA og Rusland skulle samarbejde. Dette blev eftertrykkeligt sagt af den russiske viceudsending til Sikkerhedsrådet, Vladimir Safronkov, direkte til den britiske ambassadør Matthew Rycroft, der netop havde fordømt Rusland for at støtte Bashar al-Assad i Syrien. Safronkov sagde til Rycroft, at sidstnævnte handlede for at forpurre FN's særlige udsending for Syrien, Staffan De Misturas fredsindsats, og for at så konfrontation i Sikkerhedsrådet, for »I er bange for, at vi måske samarbejder med USA. Det er, hvad I ligger søvnløse over om natten«.

I realiteten slog den russiske diplomat hovedet på sømmet med hensyn til det døende Britiske Imperiums onde natur, der intervenserer for at udspille 'Øst vs. Vest, og alle mod alle', i et forsøg på at forblive kongen på bjerget, og at gå helt til grænsen, hvor de risikerer at fremprovokere en atomkrig.

I Moskva skete præcis dét, Storbritannien er så rædde for, om end i behersket skala. USA's udenrigsminister Rex Tillerson

mødtes med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, og dernæst med præsident Vladimir Putin. Under den fælles pressekonference bagefter, mellem Tillerson og Lavrov, meddeltes det, at en »arbejdsgruppe« ville blive etableret mellem de to nationer, der ville blive sammensat af udsendinge, som Rusland og USA vil udpege. Arbejdsgruppens mandat bliver at beskæftige sig med mindre spørgsmål, i betragtning af, at der fortsat er så mange uoverensstemmelser; men den gensidigt konsulterende udvikling vil komme i gang.

Lavrov sagde, at de to nationer er fælles om et »særligt ansvar« for det »strategiske ansvar« for verden. Tillerson talte om, hvordan dagens møder »repræsenterer en fortsættelse af vore kommunikationer og drøftelser og dialogen, der begyndte i Bonn« [under G20-topmødet i februar].

Det blev eksplicit udtalt af begge regeringspersoner, at der fortsat hersker dybe uoverensstemmelser om Syrien. Men hr. Lavrov rapporterede, at potentialet for at genoprette memorandaet om dekonfliktion, under de givne omstændigheder, blev diskuteret med præsident Putin.

Samtidig kommer eksperter internationalt frem for at afsløre de britiskorkestrerede løgne om den syriske regering, der angiveligt gasser sit folk. Dette støtter det voksende krav om en reel undersøgelse af anklagerne mod Syrien, på hvilket påskud USA's bombning af Shayrat-flyvebasen i Syrien den 4. april blev gennemført. Rusland er i færd med at indgive anmodning om en sådan undersøgelse til Haag. Dette har briterne allerede responderet på, med Rycroft, der i dag meddelte, at de vil »vil være i Haag« i morgen, hvor de vil modsætte sig en undersøgelse.

I dag blev en stærk undersøgelse udgivet, der tilbageviste det fire sider lange dokument, udgivet af Det Hvide Hus i går, og som fejlagtigt hævdede, at Syrien er afgørende skyldig i at bruge kemiske våben mod sit folk. Theodore Postol, en teknologiekspert, professor emeritus ved M.I.T., skrev en 14

sider lang, »A Quick Turnaround Assessment« (En hurtig vurdering, der ændrer tingene), af det fire sider lange dokument fra Det Hvide Hus, af 11. april; Postol inkluderede satellitfotos og detaljerede analyser. Han udtaler, at »jeg mener, det kan dokumenteres, uden for enhver tvivl, at [det Hvide Hus'] dokumentet ikke fremviser noget som helst bevis for, at USA's regering skulle være i besiddelse af konkret viden om, at Syriens regering var kilden til det kemiske angreb i Khan Shaykun, Syrien ... den 4. april, 2017«. Postols tilbagevisning får nu international opmærksomhed.

Og endelig, så er der ikke alene skabt en afgørende, ny forbindelse mellem Rusland og USA – på trods af alle Det britiske Imperiums beskidte tricks; men der er ligeledes en forbindelse mellem Kina og USA. Det er vigtigt, at præsident Xi Jinping og præsident Donald Trump i dag talte i telefon om den meget farlige situation mht. Nordkorea, og ligeledes diskuterede Syrien.

Dette er hovedbegivenhederne aftenen før Schiller Instituttets historiske, internationale konference i Manhattan – »Ét Bælt, én Vej: Løftet om en ny, økonomisk platform for verden«.

Foto: Den russiske vicerepræsentant til FN's Sikkerhedsråd, Vladimir Safronkov, vetoede igen en resolution, fremsat af UK, Frankrig og USA den 12. april, imod Syrien.

Topmøde mellem Xi og Trump slutter i skyggen af USA's

missilangreb

10. april, 2017 – Topmødet mellem USA's præsident Donald Trump og Kinas præsident Xi Jinping havde til hensigt at skabe grundlaget for en tæt relation mellem disse to, store lande, for at løse deres uoverensstemmelser og samarbejde om menneskehedens fremskridt. Den amerikanske præsidents pludselige beslutning om at bombe Syrien på fuppåskuddet om, at Syrien anvendte kemiske våben, forstyrrede imidlertid ikke forhandlingerne. Alt imens den kinesiske delegation må være blevet totalt overrasket af denne betydningsfulde militæroperation midt i dette vigtige møde, besluttede de ikke at slække på deres fokus, efter at præsident Trump informerede præsident Xi om bombningen efter statsbanketten om aftenen, den 6. april. Møderne fortsatte med den kinesiske delegation den følgende morgen som planlagt og sluttede tidligt på eftermiddagen.

Kemien mellem de to ledere var god. De havde allerede tidligere etableret et godt forhold gennem deres gensidige korrespondance og telefonsamtaler. Der var mange smilende ansigter under pauserne med pressen, under afbrydelserne i de mere seriøse diskussioner. Præsident Trump sagde, at de to ledere havde udviklet et »fremragende« forhold, og at »mange potentielt meget vanskelige problemer vil forsvinde«. Præsident Xi var også meget tilfreds med den modtagelse, som hans delegation, der omfattede fire medlemmer af Politbureauet, havde fået af præsidenten. Topmødet, sagde han, »var af enestående vigtig betydning for de kinesisk-amerikanske relationer«.

»Præsident Trump har gjort fremragende forberedelser til vort lands repræsentanter og gav os en varm modtagelse«, sagde Xi.

»Vi har for nylig haft dybtgående og udstrakte kommunikationer til dette formål og kom til mange fælles punkter for forståelse, af hvilke den vigtigste var at intensivere vort

venskab og bygge en form for tillid, der svarer til den kinesisk-amerikanske, praktiske relation og det kinesisk-amerikanske venskab.»

Præsident Trump havde også det meste af sin regering med sig på topmødet, inklusive udenrigsminister Rex Tillerson, forsvarsminister James Mattis, finansminister Stephen Mnuchin og handelsminister Wilbur Ross. Præsident Xi overrakte også en invitation til præsident Trump til at besøge Kina i år, som præsident Trump omgående accepterede. Præsident Xi inviterede ligeledes den amerikanske præsident til at tilslutte sig Bælt & Vej-initiativet.

De to præsidenter etablerede ligeledes en ny ramme på regeringsniveau for forhandlinger, den Omfattende Dialog mellem USA og Kina, som de selv vil styre. Denne funktion vil erstatte den foregående Strategiske Dialog mellem USA og Kina, som Trumps folk kritiserede som værende en »sludrekomsammen« uden praktiske resultater. Med dette nye format håber de at virkeliggøre konkrete resultater inden for kort tid. Dialogen vil have fire grundpiller: Dialogen om Diplomati og Sikkerhed; den Omfattende Økonomiske Dialog; Dialogen om Retshåndhævelse og Cyber-sikkerhed; og Dialogen om Sociale og Kulturelle Spørgsmål.

De to præsidenter havde diskuteret de vigtige spørgsmål inden for handel og har besluttet at udvikle en 100-dages handleplan for handel med Kina, som ville have »vej-stationer for præstationer langs vejen«, iflg. finansminister Stephen Mnuchin. Der var også en diskussion om investering og fjernelse af de forhindringer, der stadig er for opnåelse af en regulær, bilateral investeringstraktat mellem de to lande. Udenrigsminister Tillerson har ligeledes indikeret, at en længere diskussion havde fundet sted om det nordkoreanske atomprogram, med en fornyet forpligtelse fra begge sider til en atomvåbenfri Koreansk Halvø og øget samarbejde omkring at overbevise nordkoreanerne om at opgive deres program, selv om der ikke var nogen »pakkeaftale« om spørgsmålet, sagde han.

Tillerson sagde, at præsident Xi var enig i det amerikanske synspunkt om, at denne situation har nået et meget alvorligt stadie.

Alt imens topmødet syntes at have opnået de afgrænsede mål, det var opstillet, med at etablere en god arbejdsrelation gennem en grundig diskussion af de spørgsmål, der deler de to lande, så er der stadig en skygge fra angrebet mod Syrien. Visse kinesiske analytikere har allerede givet udtryk for en mistanke om, at operationen blev timet til at understrege, at USA er fast besluttet på, om nødvendigt at anvende militær aktion imod den Demokratiske Folkerepublik Korea (Nordkorea), hvis denne trussel består, og således lægge pres på Kina for at indtage en hårdere linje mod dets nordkoreanske nabo. Selv om ingen bør være tåbelig nok til at tro, at et militærangreb mod Nordkorea, i modsætning til Syrien, kunne gennemføres uden en omgående gengældelse fra Nordkorea. Den ensidige udøvelse af amerikansk magt i Mellemøsten sendte også et subtilt budskab om, at »en ny relation mellem stormagter«, som Kina har ønsket, en relation, der bygger på ligeværdighed, stadig er et fjernt mål.

Det Kinesiske Udenrigsministeriums respons på angrebet var usædvanlig tavs. Talskvinde for det Kinesiske Udenrigsministerium, Hua Chunying, gentog 8. april, at Kina er modstander af anvendelsen af kemiske våben »af noget land, nogen organisation eller person, til noget som helst formål og under nogen som helst omstændigheder«. Samtidig sagde hun, at spørgsmålet fortjente en grundig FN-undersøgelse for virkelig at afgøre, hvem, der havde ansvaret, »og som på basis af solide beviser kan nå frem til en konklusion, der kan bestå historiens og kendsgerningernes prøve«.

I øjeblikket synes både »historien og kendsgerningerne« at være beroende på påskuddet for det militære angreb. Præsident Trump bør agte på den amerikanske filosof, George Santayanas ord, »De, der ikke lærer af historien, er dømt til at gentage den«. Og det ser ud, som om dette meget vel kunne blive en

gentagelse af George W. Bush' hasten mod krig, igen baseret på fuphistorien med »masseødelæggelsesvåben«, med mindre den kurs, man er slået ind på, hurtigt lægges om. Og der er ingen tvivl om, at kinesiske militærstrateger nøje vil følge udviklingen i den amerikanske præsidents pludselige skift, for at få frem, hvilken betydning, det har for dem – og hvad konsekvenserne af denne meget uberegnelige og farlige, militære eskalering, er.

(Ovenstående artikel af William Jones vil forekomme i det kommende nummer af Executive Intelligence Review, EIR.)

Xi Jinping talte om Bælt & Vej i Florida under mødet med Donald Trump; gør ophold i Alaska på vejen hjem

8. april, 2017 – Præsident Xi Jinping sagde i går på Mar-a-Lago, Florida, til præsident Trump, »Kina byder den amerikanske side velkommen til at deltage i et samarbejde inden for rammerne af Bælt & Vej-initiativet«, iflg. en opdatering i *Xinhua*, rapporteret i mange asiatiske aviser, men som knap nok bemærkes i de amerikanske medier. Der var ikke flere detaljer.

Med en konkret opfølgning enedes de to ledere i en »100 dages« undersøgelse af måder til forbedring af handelen, til gensidig fordel.

Handelspotentialiet blev levende vist gennem et ophold, som Xi og hans hustru gjorde i Alaska, en route tilbage til Kina. De blev varmt modtaget af fr. Bill Walker, hvis unge barnebarn gav blomster til madame Peng.

Guvernøren talte om, hvordan Alaska kan give Kina flydende naturgas »til en hel generation«, iflg. lokale medier. Alaska har også rige kulforekomster på Western Slope. Kina er Alaskas største eksportmarked, med fisk som den største råvare.

Alaskas kommissær for Handelsministeriet Chris Hladick var overstrømmende over besøget og udsigterne. »Jeg mener, dette er en særdeles værdifuld lejlighed til at mødes ansigt til ansigt med vores største handelspartner.« Dette er »en chance, der kun kommer én gang i livet«.

Xi og Walker foretog en sightseeingtur i bil. De stoppede op ved Beluga Point, et udsigtspunkt langs hovedvejen med en fantastisk panoramaudsigt over gletsjere og bjerge.

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinpings fly landede i Anchorage, Alaska, fredag, på vejen tilbage til Kina fra sit topmøde med USA's præsident Donald Trump.

Vil præsident Trump gå med i den Nye Silkevej?

Leder fra LaRouche PAC, 4. april, 2017 – Civilisationens skæbne kunne meget vel blive afgjort i denne uge, med præsident Trump, der står fast imod den »farvede revolution«, der føres imod USA fra Det britiske Imperiums og deres håndlangere i den mislykkede Obama-administrations side, og som samtidig er i færd med at forberede et historisk topmøde

med den kinesiske præsident Xi Jinping, hvor han officielt kunne, og må, tilslutte sig den Nye Silkevej.

Den britiske imperieopdeling af verden i krigsførende blokke – af hvilke ingen er vigtigere for deres modbydelige Imperiums overlevelse end »Øst vs. Vest« – ville kollapse under et Trump-partnerskab med Kina for at samarbejde om udviklingen af verdens nationer gennem Kinas Ét Bælt, én Vej, og gennem et partnerskab med Rusland for at overvinde terroristsvøben, en skabelse af London og deres saudiske monarkiske allierede.

I kølvandet på terrorbombningen af en Metrostation i Skt. Petersborg i mandags, ringede Trump til præsident Vladimir Putin og tilbød »den amerikanske regerings fulde støtte til responsen på angrebet, og med at bringe de ansvarlige til retsligt ansvar«, iflg. Det Hvide Hus. »Både præsident Trump og præsident Putin var enige i, at terrorisme må endegyldigt og hurtigt besejres«, lød udskriftet.

Torsdag og fredag vil præsidenten mødes med Xi Jinping på sin ejendom i Florida. Det rapporteres, at begge parter har planlagt topmødet omhyggeligt – begge parter ønsker et succesrigt møde, og begge parter har til hensigt at gøre en ende på den geopolitiske nulsums-fremgangsmåde over for globalt diplomati og erstatte det med win-win-samarbejde for at adressere menneskehedens fælles mål. Som udenrigsminister Rex Tillerson under sit besøg i sidste måned for at arrangere denne uges topmøde sagde til kineserne, så ville de amerikansk-kinesiske relationer under Trump-administrationen blive »en meget positiv relation, der bygger på nul konfrontation, nul konflikt, gensidig respekt og altid i søgen efter win-win-løsninger«. Dette reflekterede direkte Xi Jinpings opfordring fra 2012 til at opbygge »en ny slags relationer mellem store lande« mellem Kina og USA, baseret på »nul konflikt, nul konfrontation, gensidig respekt og win-win-samarbejde«, et forslag, der blev blankt afvist af præsident Obama, som i stedet gik frem med forberedelser til en militær konfrontation med Kina.

Bestræbelserne fra briternes/Obamas/mediernes side på at give Rusland skylden for Hillary Clintons fejlslagne valgkampagne, og på at anklage Trump for at være et godtroende fjols for russerne, bliver i stigende grad latterliggjort, alt imens Obamas og hans korrupte efterretningsteams forbrydelser ikke længere kan skjules. Den tidligere vicedirektør for USA's Centralkommandos Efterretningstjeneste, oberst James Waurishuk, sagde, i sin respons til afsløringen af Obamas nationale sikkerhedsrådgiver, Susan Rices rolle i at bruge efterretningssamfundet til at udspionere Trump-kampagnen: »Vi står og ser på en potentiel, forfatningsmæssig krise ud fra standpunktet om, at vi brugte en ekstremt stærk kapacitet, der er tiltænkt at bruges til at sikre og beskytte landet, og vi brugte det til politiske formål, på vegne af den siddende præsident. Det skaber en ny præcedens.«

Trump adresserede også Byggesektorens Fagforenings kongresmedlemmers konference i Washington, D.C., i dag, og inspirerede dem til at tage ansvar for de »engang så fremgangsrige byer, der nu skæmmes af tomme parceller, og engang så fremgangsrige industribyer, der nu ligger hen som rustbyer og er i totalt forfald«. Han fortsatte: »Jeg har her for mig i dag, her i denne sal, de mænd og kvinder, der, hvis de får muligheden, kan transformere disse lokalsamfund. I er borgere, der kan genopbygge vore byer, genoplive vore industrier og forny vort elskede land, og jeg ved, I ikke vil helme, før jobbet er gjort.«

Det britiske Imperium er i færd med at brase sammen, men, med en følelse af total desperation, udsender de deres styrker for at bekæmpe Amerikas Forenede Stater, for at bevare deres »del og hersk«-magt over verden på vegne af deres bankerotte finansimperium. Hvis USA, Kina og Rusland sluttede sig sammen, på vegne af hele menneskeheden, ville det betyde enden på Imperiet, måske for altid.

De ideer, der i løbet af de seneste halvtreds år er blevet introduceret og udbredt af den bevægelse, som Lyndon LaRouche

har grundlagt – for fred gennem udvikling, for en genoprettelse af det Amerikanske System for en kreditinvesteringsøkonomi, for en ende på den kulturelle sump med »sex, narko, rock and roll« til fordel for en ny renæssance for klassisk kultur og videnskab – er nu meget tæt på at realiseres. Vi kan ikke svinge historien på dette storslåede tidspunkt.

Foto: Præsident Trump taler for den Nationale Byggesektors Fagforeningskonference i Washington, 4. april, 2017.

**RADIO SCHILLER 3. april,
2017:**

**Vinder Trump eller
efterretningstjenesterne?**

**Vil Trump alliere sig med
Kinas opbygningspolitik?**

Politisk briefing ved formand Tom Gillesberg.

https://soundcloud.com/si_dk/vinder-trump-eller-efterretningstjenesterne-vil-trump-alliere-sig-med-kinas-opbygningspolitik

---

USA's Udenrigsministerium bekræfter topmøde mellem Trump og Xi Jinping i næste uge

29. marts, 2017 – USA's Udenrigsministerium har nu officielt meddelt, at et møde mellem præsidenterne Trump og Xi Jinping vil finde sted den 6.-7. april. Dette blev meddelt i en officiel telefonisk briefing til pressen i går. Udenrigsminister Rex Tillerson vil deltage, hvilket faktisk var meddelelsens indhold.

Den kinesiske, engelsksprogede CCTV-station bragte ligeledes en meddelelse om topmødet i dag, i forbindelse med promovering af et umiddelbart forestående interview med den amerikanske transportminister, Elaine Chow. CCTV understregede, at fr. Chow er en af de mest indflydelsesrige amerikanere af asiatisk oprindelse, og at hun vil være centralt placeret i planer for infrastrukturinvesteringer – som kunne involvere kinesisk deltagelse.

Mange artikler om amerikansk-kinesisk samarbejde om Bælt & Vej-initiativet, og om en genopbygning af USA's økonomiske infrastruktur, dukker op i kinesisk, engelsksproget presse. En slående artikel på CCTV's site begynder med at citere den store videnskabsmand og grundlægger af det Amerikanske System, Benjamin Franklins ekstraordinære respekt for konfucianisme.

»Den store opfinder og diplomat, Benjamin Franklin, grublede over en »amerikansk civilisation«, der ville være baseret på hans studier af kinesisk civilisation. Han formanede til konfucianismens dyder. I 1737 introducerede han til læserne af

avisen Pennsylvania Gazette en serie noveller, 'Fra Konfucius' moral'. Han skrev, at konfuciansk filosofi var »den port, gennem hvilken man må gå for at komme til den højeste og mest perfekte visdom'.«

Med henvisning til en kilde i USA's Efterretningstjeneste rapporterede *South China Morning Post* om topmødet, at præsident Xi ikke vil gøre andre ophold i USA (dvs., ikke vil møde kongresmedlemmer). Artiklen kom også med spekulationer om, at den usædvanlige, officielle tavshed omkring topmødet betyder, at forberedelser af spørgsmål og mulige aftaler fortsætter helt frem til sidste øjeblik før mødet.

Kinas premierminister vil tilbyde Australien at gå med i det Ny Silkevejsprojekt

21. mrs., 2017 – Kinas premierminister Li Keqiang vil være i Australien i denne uge, og en af hans primære mål bliver at få Australien til at indskrive sig i Kinas Silkevejsinitiativ, rapporterer *South China Morning Post (SCMP)* i dag. Kina er Australiens største handelspartner, og de to lande har en vidtrækkende frihandelsaftale.

Drøftelser om et muligt Bælt & Vej-forståelsesmemorandum begyndte i oktober, efter at Kinas præsident Xi Jinping først rejste spørgsmålet om det nordlige Australien som en mulig destination for Bælt & Vej-investering under sit besøg i Australien i 2014.

»Planen, officielt benævnt Ét Bælt, én Vej-initiativet, er præsident Xi Jinpings signaturpolitik for udenrigspolitik og økonomisk politik, der forudser massive investeringer for at opkoble Kina til Asien og videre endnu«, bemærker SCMP.

Selv om Australien endnu ikke har forpligtet sig til forslaget, citerede SCMP den kinesiske viceudenrigsminister Zheng Zeguang for i dag at sige, »Der er mange muligheder og meget plads for samarbejde mellem Kina og Australien omkring Bælt & Vej-initiativet, et spørgsmål, som han sagde, Li ville bringe op under sit besøg til Australien.« »'Jeg mener, der vil komme et positivt resultat ud af disse drøftelser', sagde Zheng uden nærmere forklaring«, skriver SCMP.

Reuters rapport om Lis forestående besøg til Australien citerede en unavngiven kilde, der sagde, »De seneste par dages information lyder, at der ikke vil blive underskrevet et memorandum, som man havde håbet. Dette, og yderligere samarbejde, vil der afgjort blive muligheder for i fremtiden«, tilføjede kilden.

Kinas premierminister Li Keqiang skal på et ugelangt statsbesøg til Australien (og New Zealand) for at få Australien med i Silkevejen.

Kina bekræfter enorm infrastrukturudvikling i Filippinerne

18. mrs., 2017 – Den kinesiske vicepremierminister Wang Yang er i Filippinerne i fire dage, hvor han skal møde præsident Rodrigo Duterte og hans økonomiministre i Davao, Dutertes

hjemby på Mindanao. Disse resultater er meget glædelige for Lyndon LaRouche, der i fyrré år har fremfórt, at Filippinernes fremtid var afhængig af udviklingen af den store, sydlige ø, Mindanao.

»Samarbejde på institutionelt niveau er helt genoprettet«, sagde Wang Yang. »Samarbejdet inden for betydelige sektorer har set en hurtig udvikling. Der er en opblomstring af kinesiske selskaber, der investerer i Filippinerne, og der er en hastig vækst af kinesiske besøgende.«

Wang bebudede aftaler til i alt \$6 mia., inkl. aftaler om landbrugseksporter til Kina og lån til infrastrukturprojekter såsom jernbaner, vandkraftværker, motorveje, lufthavne, broer og mere endnu.

Wang sagde også, at »Kina inviterer Filippinerne til at gå med i Kinas Bælt & Vej-initiativ, der kan være med til at udvikle Filippinerne«.

De to sider underskrev et Udviklingsprogram for de næste seks år for Samarbejde om Handel og Økonomi (SYDP). I sidste uge besøgte den kinesiske handelsminister Zhong Shan Manila, hvor den suspenderede Filippinsk-kinesiske Fælles Kommission for Samarbejde om Økonomi og Handel blev genoprettet.

Kinas vicepremierminister Wang Yi (venstre) hilser på Filippinernes præsident, Rodrigo Duterte, ved førstnævntes besøg i Filippinerne, marts, 2017.

USA i dialog med Kina//

USA's - UK's efterretningstjenester imod Trump// LaRouche-leder Jacques Cheminade er nu præsidentkandidat i Frankrig

Med formand Tom Gillesberg

Udtalelse på Folkerepublikken Kinas Udenrigsministeriums hjemmeside, om Wang Yis møde med Anders Samuelson – Læg mærke til sætningen om »Bælt & Vej«

**Wang Yi holder diskussioner med Danmarks udenrigsminister
Anders Samuelson**

Den 13. marts, 2017, afholdt udenrigsminister Wang Yi
diskussioner med Danmarks udenrigsminister Anders Samuelson i
Beijing.

Wang bemærkede, at Danmark var en af de første, vestlige

lande, der oprettede diplomatiske forbindelser med Kina. I øjeblikket er de kinesisk-danske relationer de bedste i historien, og står over for vigtige udviklingsmuligheder. Præsident Xi Jinping og statsminister Lars Løkke Rasmussen sendte lykønskingsbudskaber til åbningsceremonien for Kina-Danmark Turismeåret 2017 i sidste måned. Til næste år vil de to lande omfavne 10-års jubilæet for etableringen af omfattende, bilateralt, strategisk partnerskab. Kina er indstillet på, sammen med Danmark, at benytte denne anledning til yderligere at tilpasse udviklingsstrategier, intensivere samarbejde inden for økonomi, handel, investering, grøn udvikling, konnektivitet, innovation, iværksætter, sundhedspleje, ældrepleje, vandresurse-management, moderne landbrug og andre områder, og udveksling inden for kultur, turisme, regionale anliggender og andre emner, med det formål at hæve det kinesisk-danske strategiske partnerskab op til nye højder.

Anders Samuelsen udtrykte, at den danske regering tilskriver udviklingen af sine relationer til Kina stor betydning og bestemt fastholder politikken med ét Kina og respekterer Kinas suverænitet og territoriale integritet. Danmark er meget beæret over at være det første EU-medlem, der sammen med Kina udgør medformandsskabet for turismeårets aktivitet. Den danske side ser frem til at benytte dette som en anledning til at fremdrive gensidig dansk-kinesisk turisme og er villig til at gøre det mere bekvemmeligt for kinesiske borgere at ansøge om dansk visum. Danmark værdsætter højt »Bælt & Vej«-initiativet, som Kina har lanceret, og håber, sammen med Kina, at yde positive bidrag til konnektivitet på det eurasiske kontinent. Den danske side støtter, at Nordeuropa samarbejder med Kina, og Danmark står klar til at spille en aktiv rolle i at fremme udviklingen af relationerne mellem EU og Kina.

Narcissistiske »Demokraters« virkelighedstab antager kliniske former. Af Helga Zepp-LaRouche

Og hvor var disse medier og deres ensrettede politikere, da regeringerne Bush og Obama, bakket op af hele det »vestlige værdifællesskab«, i årevis bombarderede staterne i Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien og bevæbnede terroristgrupper, og som har kostet over én million mennesker livet og bragt usigelige lidelser over mange millioner familier, og uden hvilken fremfærd den nuværende form for flygtningekrise overhovedet ikke ville have eksisteret?

25. februar, 2017 – Det kollektive hysteri, som har grebet det neoliberale, transatlantiske establishment med hensyn til de dybtgående, strategiske forandringer, som bl.a. manifesterer sig i Trumps præsidentskab og den Nye Silkevejsdynamik, fremviser en ny form for et massepsykologisk fænomen. I en symbiotisk sammensmeltning af gruppetankegang og gruppenarcissisme, fortaber fortalene for det åh, så demokratiske »vestlige værdifællesskab« sig i verbale udfald af laveste karakter mod anderledetænkende, uden at det i mindste måde falder dem ind, hvor diktatorisk, de opfører sig.

Den utvivlsomt mest dramatiske demonstration af dette kliniske virkelighedstab er den patologiske ophidselse, med hvilken enhver udtalelse fra præsident Trump bliver kommenteret. Et af de seneste eksempler er Trumps tale for Conservative Political Action Conference (CPAC) i National Harbor i delstaten Maryland. Han påpegede det åbenlyse, nemlig, at USA i løbet af de seneste 15 år har givet seks billioner dollar eller mere ud til krige i Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien, hvilket har resulteret i, at dette område i dag befinder sig i en

dramatisk værre tilstand. Hvis de hidtidige præsidenter i stedet for havde tilbragt denne periode ved stranden, ville alle i dag have været væsentligt bedre stedt, og med pengene kunne man have genopbygget sit eget land tre gange. Men medierne fandt altså ikke, at disse betragtninger var værdige til kommentarer og hyperventilerede i stedet for over, at nogle af dem, der tidligere var gået frem med særligt ondsksfulde nyhedsrapporteringer imod Trump, ikke var blevet inviteret til at deltage i Det Hvide Hus' medie-pool.

Og hvor var disse medier og deres ensrettede politikere, da regeringerne Bush og Obama, bakket op af hele det »vestlige værdifællesskab«, i årevis bombarderede staterne i Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien og bevæbnede terroristgrupper, og som har kostet over én million mennesker livet og bragt usigelige lidelser over mange millioner familier, og uden hvilken fremfærd den nuværende form for flygtningekrise overhovedet ikke ville have eksisteret?

I stedet for blot at modsætte sig Trumps krav om, at Europa må bruge flere penge til den militære oprustning, af den simple grund, at der ikke eksisterer noget trusselsscenario, fordi Warszawapagten ikke længere findes, og fordi, Rusland ikke har nogen erobningsplaner – hverken over for de baltiske stater eller over for Polen eller nogen som helst andre – alt imens NATO og EU derimod har udvidet sig til Ruslands grænser, så reagerer disse medier ikke mindre hysterisk med krav om Tysklands og EU's atomoprustning. »Har EU brug for bomben?«, skrev for nylig medarbejdere på den åh, så liberale avis *Die Zeit*, Peter Dausend og Michael Thumann, og afslørede således, hvor de egentlige krigsmagere sidder – nemlig i dettes blads redaktionslokaler.

Det neoliberale, neokonservative establishment er ganske enkelt ude af stand til at analysere og på afgørende vis rette sit mislykkede paradigme.

Endnu et eksempel på denne holdnings absurditet er EU's

seneste fremfærd over for højhastighedsjernbanen, finansieret af Kina, mellem Beograd og Budapest. Denne 350 km lange strækning, som første gang blev foreslået i 2013 af præsident Xi Jinping, og som vil forkorte rejsetiden mellem disse to hovedstæder fra otte til tre timer, er selvsagt en stor fordel for de berørte lande, Serbien og Ungarn, men også for hele Balkan. Men nu har EU indledt en undersøgelse af, om projektet er finansielt bæredygtigt (!), og om det overholder EU's retningslinjer. Og så er Serbien ikke engang medlem af EU!

Befolkningerne i alle Balkanstaterne er sig smerteligt bevidst, at EU ikke har virkeliggjort én eneste af de transportkorridorer, som oprindeligt blev besluttet på EU's transportministerkonference i 1994 på Kreta, men som derefter alle faldt som ofre for EU-kommissionens og ECB's 'nøjsomhedspolitik', nedskæringer. Det bør således ikke undre nogen, at de central- og østeuropæiske stater, såvel som Balkanlandene, ser deres fremtid i forlængelsen af den Nye Silkevej, Kinas »Bælt & Vej-initiativ«, som tilbyder dem et perspektiv for at deltage i det mest dynamiske og største infrastrukturprojekt, verden nogen sinde har set. Men, i stedet for at acceptere Kinas mange tilbud om samarbejde og virkeliggøre de enorme, økonomiske muligheder, der ligger i alle de eurasiske staters samarbejde, i et win-win-samarbejde, så forsøger det neoliberale EU-bureaukrati ud fra en svaghedsposition at udøve en magt, som det for længst, i betragtning af EU's sørgelige tilstand, har mistet.

Herom skriver *Global Times*: »EU gennemgår tydeligvis svære tider og forsøger tydeligvis at bevise sin autoritet, idet den forordner undersøgelser og omvurderinger, men EU befinder sig i en blindgyde. Det er uklart, hvilke interesser, EU-undersøgelsen skal tjene.«

Kina må forsøge at overbevise EU om fordelene ved samarbejde.

Knap så forestillingsforladt er det Londonbaserede, næststørste rådgivningsfirma i verden, PricewaterhouseCoopers

(PwC), som operer i 152 stater med 756 kontorer og 223.000 ansatte. De har netop udgivet en omfattende undersøgelse med titlen, *PwC B&R Watch: China and Belt and Road Infrastructure; 2016 Review and Outlook*, hvor det ved hjælp af mange grafiske fremstillinger og illustrationer fremstilles, hvilket enormt potentiale Kinas Silkevejsinitiativ har. Dette initiativ vedrører allerede tre kontinenter og 66 stater og strækker sig fra Litauen til Indonesien, som alle nyder godt af en eksplosiv vækst, og bringer enorme fordele for transport, udvinding af energi, kommunikation, sundhedssektor og endnu flere områder.

EU's besynderlige holdning er for længe siden blevet genstand for diskussion i Asien. Allerede for et år siden spurgte S. Rajaratnam School of International Studies i en artikel, om EU allerede var kommet for sent til det Nye Silkevejstog? De europæiske medier fokuserede udelukkende på kinesiske opkøb og forsømte fuldstændigt at belyse det enorme potentiale, der for alle parter resulterer af et samarbejde med Kina. Følgelig er Europas borgere ekstremt dårligt informeret.

Selv om karnevalsrådet »Mainz når byen synger og ler« på ingen måde er så vigtigt, som det måske kan synes for dette eller hint opblæste hoved, så er dette års version imidlertid på eksemplarisk vis velegnet til iagttagelse af den ondsindede karakter af etablissementets gruppenarcissisme, der i det mindste selektivt var samlet i publikum. Nogle af indlæggene, som f.eks. indlæggende fra Hanz-Peter Betz og Lars Reichow, havde så godt som intet mere med humor at gøre og var kun giftige fornærmelser på allerlaveste plan af Trump, som publikum – hvis man skal tro kameraføringen – reagerede samstemmende på.

Disse indlæg afslører ikke blot en dårlig smag, men reflekterer også en aggression, der gør det tydeligt, hvor skrøbelig den politiske situation er, og hvor tynd det »vestlige værdifællesskabs« facade allerede er blevet. Bag denne facade findes netop dette krav om at være enegældende,

som er forbundet med den unipolære verdensorden, og som ikke var krigene i Mellemøsten og Sydvestasien, bygget på løgne, én eneste demonstration værdigt. Netop af denne grund råber de neoliberale, neokonservative efter den »pæne« Obama. Og det er ikke så meget Trump, der har vanskeligt ved at finde Tyskland på verdenskortet, som en af disse såkaldte komikere mente, som det er dem selv, når det drejer sig om at vide, hvor Yemen findes på kortet.

I de kommende måneder vil verden fortsat forandre sig lige så dramatisk, som vi har set det i det forgangne år. Hvis vi er heldige, vil det komme sådan, som det allerede var sidste gang, da et system gik til ende: Der vil være mange vendekåber, og nogle vil forblive betonhoveder. Forskellen er den, at der denne gang er et stort antal stater, der allerede er i færd med at etablere en helt ny form for samarbejde mellem staterne. De europæiske nationer har valget mellem enten at samarbejde om menneskehedens fremtidige skæbnefællesskab, eller også snart at komme til at høre til »de ynkværdige«.

Foto: Oprustning af den Europæiske Union og NATO? »Har EU brug for bomben?«, skrev for nylig den åh, så liberale, tyske avis Die Zeit. I modsætning hertil rapporterer PricewaterhouseCoopers (PwC), hvilket enormt potentiale, Kinas Silkevejsinitiativ har.

Vil kun nogle få ledere fra EU deltage i Silkevejsforum i

Beijing?

25. feb., 2017 – Pr. dags dato er der kommet tilsagn til deltagelse af ledere fra Storbritannien, Frankrig, Italien og Schweiz i Bælt & Vej Forum, der skal afholdes i maj måned i den kinesiske hovedstad. Der foreligger f.eks. endnu ingen indikation på, at Tyskland også vil deltage. Mangler der interesse fra den europæiske side, som også i øjeblikket har EU-kommissionen, der undersøger, hvorvidt de kinesiske investeringer i infrastruktur i flere Balkan-lande, er »lovlige«? (Se: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=18106>)

En artikel, udgivet af Singapores S. Rajaratnam School of International Studies, stillede allerede i marts sidste år spørgsmålet, om EU allerede var kommet for sent til Bælt & Vej-toget. Artiklen nævnte forskellige perspektiver og synspunkter blandt europæiske hovedstæder, og manglen på en fælles EU-stemme om Kinas planer.

»EU's befolkning er stadig ikke særlig bevidst om initiativet med OBOR (One Belt, One Road – Bælt & Vej)«, iflg. artiklens forfattere. De kritiserede også de europæiske medier for at fokusere for meget på kinesiske fusioner og erhvervelser, snarere end at analysere fordelene ved en langsigtet relation, baseret på en bedre forståelse af gensidige værdier og interesser. Holdningen hos medier og eliten i Europa har tilsyneladende ikke ændret sig meget siden da.

Den pågældende artikel indikerede ligeledes, at Kina havde brug for at opdatere sin diplomatiske indsats over for offentligheden om Bælt & Vej-initiativet, for at være med til at opbygge tillid blandt europæere. Bælt & Vej-forummet i maj måned i år burde kunne give Kinas ledere en platform til at gøre præcis dette.

Betydningsfuldt kinesiske månedsmagasin om udenrigspolitik udgiver artikel af EIR's Bill Jones

25. feb., 2017 – *China International Studies*, en engelsksproget publikation fra Kinesisk Institut for Internationale Studier, som arbejder under det Kinesiske Udenrigsministeriums regi, udgav i deres januar-februar 2017 udgivelse (nr. 62) en artikel af EIR's Bill Jones, med titlen, »Bælt & Vej-initiativet – Kortlægning af en ny kurs for menneskeheden«.

I artiklen gennemgår Jones 'Bæltet & Vejens' historie og bemærker Helga Zepp-LaRouches og Schiller Instituttets arbejde i begyndelsen af 1990'erne for at promovere projektet med den Eurasiske Landbro efter Sovjetunionens fald, og som førte frem til konferencen i 1996 i Beijing, der blev sponsoreret af det Kinesiske Ministerium for Videnskab og Teknologi. Jones nævner også arten af dirigistisk politik, i Hamiltons tradition, som Kina (og andre asiatiske lande) har benyttet til at gennemføre sin strategi for udvikling. Jones diskuterer også finanskrisens art i løbet af de seneste to årtier, hvor verden blev sat på en nedadgående kurs, som blev vendt omkring af Kinas lancering af 'Bæltet & Vejen' og oprettelsen af nye finansinstitutioner, som Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og den Ny Udviklingsbank ('BRIKS-banken').

Jones bemærker, at Kinas udvikling og den fortsatte udvikling af lande som Rusland og Indien, har skabt en situation i

verden, hvor USA's traditionelle rolle som en »verdensleder« har ændret sig og skabt et behov for en ny form for global styrelse. Idet han skitserer udviklingen af finanskrisen og G7's manglende evne til at løse den, viser han, hvordan det blev nødvendigt at samle en bredere gruppe af nationer for at tackle denne krise. Dette var oprindelsen til G20, der under deres seneste møde, med Kina som vært, vedtog et program for eliminering af fattigdom på globalt plan. Post-Bretton Woods-strukturen er slut, skriver Jones, og der er derfor behov for at skabe en økonomisk verdensorden af en anden art.

Han bemærker Kinas vægt på en win-win-situation, der, idet den kommer fra en anden, kulturel matrix, ikke ønsker at videreføre geopolitikkens gamle nulsumsspil.

Artiklen slutter med et citat af Konfucius,

»Det overlegne menneske er sig retfærdighed bevidst, det underlegne menneske er sig fordelagtighed bevidst«.
(Kursivering red.)

Jones skriver: »Bælt & Vej-initiativet handler, på et dybt plan, om spørgsmålet om 'retfærdighed' inden for økonomiske anliggender, og som karakteriseres af præsident Xis uophørlige understregning af 'Bæltet & Vejens' fremtræden som et 'win-win'-samarbejde. De regionale projekter udvikler sig således til at blive en verdenslandbro, skriver han, og den nye Trump-administration, med sin vægt på byggeri af infrastruktur i USA, kunne meget vel udvide Bælt & Vej-perspektivet til at omfatte Nordamerika, som således ville være til fordel for USA selv, og for verden.«

Foto: EIR-korrespondent, og leder af EIR's Washington-kontor, Bill Jones, her som taler ved en konference i World Forum of China Studies, november, 2015.

Et »Fællesskab for en Fælles Skæbne« er den eneste fremtid, siger formand for FN's Generalforsamling

30. jan., 2017 – I et interview til *Xinhua* sagde Peter Thomson, formand for FN's Generalforsamling, at et fællesskab for en fælles skæbne er den eneste fremtid for menneskeheden. I kølvandet på den kinesiske præsident Xi Jinpings tale i Davos, aflagde både Thomson og FN's generalsekretær Antonio Guterres det løfte, at FN ville tilslutte sig Kina i promovering af verdensfred og udvikling, og med at virkeliggøre målet med at opbygge et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid.

Thomson roste ligeledes Bælt-og-Vej-initiativet og Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB.

»Der ligger et princip om godt naboskab indbygget i denne politik, som er til gensidig fordel for alle involverede lande«, sagde han. FN's Generalforsamling har netop afholdt en diskussion på højt niveau om en ny fremgangsmåde for at danne synenergi mellem holdbar fred og en bæredygtig udvikling i verden. »En holdbar fred og bæredygtig udvikling er forskellige sider af samme sag, og som gensidigt forstærker hinanden«, sagde Thomson. »Man kan ikke få fred uden udvikling; man kan ikke få udvikling uden fred... det er ikke længere til diskussion«, sagde han.

Thomson kommer fra Fiji-øerne.

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinping (midten) mødes med

Peter Thomson (venstre), formand for FN's Generalforsamlings 71. samling, og FN's generalsekretær Antonio Guterres, i Genève, Schweiz, den 18. januar, 2017. (Xinhua)

Kinas Bælt-og-Vej vil omforme verdensøkonomien

29. jan., 2017 – Økonomen Jean-Pierre Lehmann erkendte, selv om han er 'globalist', realiteten med Kinas »win-win«-politik ved, på en konference i Bukarest den 27. jan., at udtale, at verden kunne drage stor fordel af Kinas Bælt-og-Vej-initiativ. »Kinas udenrigspolitik kunne omforme en stor del af verdensøkonomien«, sagde han, iflg. en artikel i *Xinhua* i går.

Han forudsagde, at Bælt-og-Vej-initiativet i betydelig grad »vil omforme den globale, økonomiske udvikling«.

Han bemærkede, at Kinas Bælt-og-Vej, som blev foreslået i 2013, har planer om at opbygge et udstrakt handels- og infrastrukturnetværk, der vil forbinde Asien med Afrika og Europa. Han påpegede, at dette initiativ allerede støttes af flere end 100 lande og internationale organisationer.

Lehmann sagde, at dette initiativ til \$2,5 billion kunne skabe enorme økonomiske fordele for verdensøkonomien. Han påpegede, at den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB, havde tiltrukket selv USA's allierede, på trods af Obamas bestræbelser på at forhindre dem i at tilslutte sig. Han tilføjede, at Kina har etableret 110 økonomiske zoner i 50 lande. Han sagde, at en Silkevejs-konference i Xi'an havde tiltrukket 500 deltagere fra 52 lande.

Han sagde også, at, frem til 2030, ville Kina blive en

højindkomst-økonomi med stærke, harmoniske relationer, og som havde kreativitet og ideernes magt som sin drivkraft. »Den kinesiske økonomi skabtes med muskler, men nu er det mere med hjernen, men det er der mange, der ikke forstår!«

Han bemærkede: »I Kina sker tingene nu i et forbløffende hurtigt tempo.«

Kinesisk medie rapporterer, at »Bælt-og-Vej« får støtte fra indflydelsesrig tysk politiker, Helga Zepp-LaRouche, på seminar i Stockholm

17. jan., 2017 – China Radio Internationals engelske webside, CRIEnglish.com, rapporterer i dag, at »Kinas Bælt-og-Vej-initiativ har fået støtte fra en indflydelsesrig, tysk, politisk aktivist, Helga Zepp-LaRouche, medstifter af Internationale Schiller Institut, sagde, at Bælt-og-Vej-initiativet ikke alene var en god idé, men også meget praktisk. Gennem at bygge infrastruktur, sagde hun, forbedres folks levestandard og fattigdom lettes, gennem et fokus på udvikling.

»Zepp-LaRouche talte på et indflydelsesrigt seminar (11. jan.) i den svenske hovedstad Stockholm, med deltagelse af henvend

100 personer, de fleste af dem honoratiores fra diverse ambassader i byen.

'Geopolitik har været årsag til de to verdenskrige, og jeg mener, vi må gå over til menneskehedens fælles mål; jeg mener, det absolut er den substantielle udfordring for os at løse. Og jeg mener, at det kinesiske tilbud om at få en win-win-situation for alle lande i verden er det eneste, praktiske initiativ på bordet'«, sagde LaRouche.

»Det kinesiske forslag om Bælt-og-Vej-initiativet bringer henved 60 lande sammen i Asien, Europa, Mellemøsten og Afrika, for at fremme handel og samarbejde. Det blev først fremlagt som forslag af den kinesiske præsident Xi Jinping i 2013 og består af to hovedgrene – det Økonomiske Silkevejsbælte, og det 21. Århundredes Maritime Silkevej.«

»Helga Zepp-LaRouche optrådte på seminaret som medforfatter af en ny bog, *Fra Silkevejen til Verdenslandbroen* [sic], der er blevet oversat til kinesisk, arabisk og flere andre sprog. I denne bog udtrykker hun sin stærke overbevisning om, at strategien med Bælt-og-Vej er et godt paradigme, der vil erstatte geopolitik.«

»'Jeg mener, at det er en udvikling i den rigtige retning, for i begyndelsen tænkte folk, at det er enten Kina eller Rusland, eller Centralasien; enten nord eller syd, øst eller vest, men i mellemtiden har det strategiske partnerskab mellem Rusland og Kina løst dét problem.'«

»LaRouche mener, at kun gennem udvikling kan krige og konflikter undgås, som hun føler, er de største fjender af udvikling og byggeri af infrastruktur, der i sig selv er befordrende for udvikling og forbedring af menneskers liv. Medforfatter Hussein Askary sagde, at deres bog havde til formål at udarbejde nogle meget praktiske planer, for eksempel, hvordan Irak kunne finde sin plads i ideen om Bælt-og-Vej.«

»'Man behøver ikke at sende penge til Irak eller selv Afrika, for disse lande har resurser; det, som disse lande behøver, er teknologi. Og det er, hvad Kina stiller til rådighed. Kina leverer teknologi og spørger ikke, om man har penge eller ej, for, når ens naboer bliver rigere, vil man selv drage fordel af det, man skaber et marked, man skaber ny teknologi og innovationer.'«

»Helga LaRouche fortsatte med at sige, at hun mener, at Kina vil blive en virkelig model for relationer landene imellem, gennem samarbejdende udvikling.«

Artiklen ledsages af to fotos, der viser Zepp-LaRouche tale ved arrangementet, samt dias-billedet, der viser »Bælt-og-Vej-initiativet og LaRouche-planer«.

(Se Helgas tale i Stockholm her: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=17330>)

Xi Jinping på Davos Økonomiske Verdensforum placerer udvikling i centrum for global styrelse

17. jan., 2017 – I en vidtrækkende tale, der åbnede Davos Økonomiske Verdensforum i Schweiz, fremsatte den kinesiske præsident Xi Jinping krav om en reform af det globale styrelsessystem med noget, man kunne karakterisere som »globalisering på kinesisk«. Med en advarsel om faren ved at trække sig tilbage til en defensiv protektionisme, stillet over for de finansielle storme, sagde han, at det ville være

ligesom at smække sig inde i et mørkt værelse, hvor man ganske vist er beskyttet mod regnen udenfor, men også vil mangle lys og frisk luft at indånde.

Samtidig fordømte han det nuværende, globale systems nederlag, den voksende ulighed, voksende fattigdom og arbejdsløshed. Og dog, »menneskets historie fortæller os«, sagde Xi, »at man ikke bør frygte problemer, men at de må konfronteres. Vi må møde udfordringerne og udstikke den rette kurs for økonomisk globalisering ... Hvis man er rød for stormen og for at udforske en ny verden, vil man før eller siden drukne i havet.« Med henvisning til Kinas egen erfaring sagde han, »Vi har haft vores andel af at kvæles i vandet, og vores andel af malstrømme«, men »den globale økonomi er et stort hav, og man kan ikke undfly det, og heller ikke trække sig tilbage fra det«. Xi advarede også mod en handelskrig og sagde, at »ingen vil blive vinder i en handelskrig«.

Om den globale finanskriser sagde Xi, at dette ikke var forårsaget af »globalisering«, men snarere af, at »finanskapitalen udtog overdrevne profitter og af, at finansiell lovgivning ikke har håndteret dette«. Alt imens globalisering har skabt betydelige problemer, så har mekanismerne for at løse disse problemer svigtet.

»Utilstrækkelig global styrelse gør det vanskeligt at håndtere disse problemer«, sagde Xi. »Der er et rungende krav fra det internationale samfund om en reform af det globale styrelsessystem, og som nu er en presserende opgave«, sagde Xi. »Og alle lande er ligeværdige medlemmer af det internationale samfund og fortjener at høres«. Desuden, fortsatte han, »må globale konnektivitet udvikles for at alle kan opnå velstand«. I centrum for denne »globalisering« er udvikling, og udvikling er baseret på udviklingen af videnskab og teknologi, sagde Xi. »Dette er et produkt af os alle sammen, og ikke produktet af et enkelt individ«, sagde Xi. Med et citat af Lincoln, (og også Sun Yat-sen, uden at nævne nogen af dem), sagde Xi, »Udvikling er af folket, ved folket og for

folket«.

Verdenssamfundet må udvikle en »dynamisk innovationsdrevet model«, sagde han. Kun gennem innovation og reform kan vi håndtere den sløve økonomi. For det andet, »bør vi udvikle en åben og indbyrdes forbundet fremgangsmåde for en udvikling af et åbent, win-win-samarbejde«. Og for det tredje, »er det afgørende at have en sund udviklingsfilosofi og model«, som er »afbalanceret, retfærdig og inkluderende«. »Nedbringelse af fattigdom, arbejdsløshed og uretfærdighed bør prioriteres«, sagde Xi.

Xi forsikrede sine tilhørere om, at Kina ville holde kursen, opretholde en solid vækstrate, fortsætte med sin strukturelle reform og åbenhed mod omverdenen, samt spille en større rolle i at dele sin vækst med andre. Xi pegede på G20-topmødet i Hanzhou, der placerede innovation i centrum for økonomisk udvikling, og på Bælt-og-Vej-initiativet, som vil afholde et stort topmøde i maj måned i Kina. »Hvis vi fortsætter med at bygge et fællesskab for en fælles fremtid for menneskeheden«, sagde Xi, »kan vi skabe en bedre verden«.

Xi Jinping i Davos: Vær ikke bange for at udforske en ny verden

Leder fra LaRouchePAC, 17. januar, 2017 – Med verdens blik rettet mod ham, holdt den kinesiske præsident Xi Jinping hovedtalen for Davos Verdensøkonomiske Forum den 17. januar, hvor han fremlagde det, hans Udenrigsministerium beskrev som »en gennemarbejdet plan for det menneskelige samfunds fremtidige fremskridt«.

Xi sagde, at den globale finansielle krise var forårsaget af, at »finanskapitalen udtog overdrevne profitter og af, at finansiell lovgivning ikke har håndteret dette«, og at der er voksende internationale krav om fundamentale reformer. Han præsenterede Kinas Bælt-og-Vej-initiativ som et åbent tilbud til alle nationer, fordi »udvikling er af folket, ved folket og for folket« og er baseret på voksende produktivitet baseret på udviklingen af videnskab og teknologi. Og han understregede, at menneskets historie »fortæller os, at man ikke skal frygte problemer, men at de må konfronteres ... Hvis man er rød for stormen og for at udforske en ny verden, vil man før eller siden drukne i havet«.

Den totale intellektuelle og moralske bankerot af det gamle, døende paradigme reflekteredes godt af en forvirret establishment-deltager i Davos, Moises Naim fra Carnegie Institut, der blot kunne sprutte: »Der er enighed om, at der foregår noget enormt, på globalt plan og på mange måder uden fortilfælde. Men vi ved ikke, hvad årsagerne er, eller hvordan man skal håndtere det.«

Men dét ved Xi Jinping og Vladimir Putin, og dét ved ligeledes Lyndon LaRouche og de amerikanere, der er kloge nok til at lade sig lede af hans videnskabelige og strategiske tænkning. Inkluderer dette mon den næste præsident i USA, Donald Trump?

Som Putin sagde ved en pressekonference i Moskva, mens Xi endnu talte i Davos: »Jeg kender ikke hr. Trump ... Jeg ved ikke, hvad vil gøre på den internationale arena, så jeg har intet belæg for hverken at angribe ham, kritisere ham eller forsvare ham.« Det, der står klart, fortsatte han, er, at der foregår »et 'Maidan' i Washington for, at Trump ikke skal indtage embedet ... [og] at binde den nyvalgte præsident på hænder og fødder, med hensyn til implementeringen af hans løfter forud for valgkampagnen til det amerikanske folk og det internationale samfund«. Med hensyn til dem, der lakkede det løgnagtige dossier, så »er de værre end prostituerede, de har ingen moralske grænser«, udtalte Putin med eftertryk.

Det, der står på spil, er epokegørende, som Helga Zepp-LaRouche understregede i en strategisk vurdering, der udgives i det kommende nummer af *EIR* (se hele artiklen på dansk: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=17403>)

»Det uhørte hysteri hos de etablerede medier og de neokonservative på begge sider af Atlanten over Donald Trumps valgsejr giver stof til et førsteklasses lærestykke i den faktiske dynamik, der netop udfolder sig på den strategiske scene. Det demonstrer med al mulig tydelighed og for selv den mest naive tilhænger af den politiske korrekthed, at det her ikke drejer sig om det ene partis interesser over for det andet parti. Det drejer sig om et døende imperiums metoder over for frembruddet af et nyt paradigme, hvis præcise indhold endnu ikke er entydigt defineret, men som i hvert fald er et nej til globaliseringen ...

Dette imperium er ikke det samme som nationerne USA eller Storbritannien; det er de oligarkiske kræfter, der får opfyldt deres krav om magten fra det neoliberale, transatlantiske finanssystem og det militære forsvar af den unipolære verdensorden, og som er fuldstændigt ligeglade med de undersåtters ve og vel, der tilfældigvis også bor i deres stater. Det er mod dette imperium, at der er en global revolution i gang, og som er kommet til udtryk i både Brexit, i Trumps valgsejr og i nejjet til Renzi's folkeafstemning i Italien ...

Imens vokser det nye paradigme frem i form af en ny, økonomisk verdensorden, hvor BRIKS-staterne og Kinas politik med Den nye Silkevej tilbyder et win-win-samarbejde til alle verdens nationer, hvor alle kun kan vinde gennem gensidig fordel. Såfremt det lykkes for Trump at samarbejde med denne nye kombination, hvilket man først vil få at se, når han er indsat i embedet, kunne en ny æra for menneskeheden begynde, hvor suveræne nationer samarbejder om et skæbnefællesskab for menneskehedens fremtid, og hvor imperiets æra (endelig) bliver lagt i graven.«

De bedre engle i vor natur

Leder fra LaRouchePAC, 24. december, 2016 – Tidligere på måneden var den kinesiske præsident Xi Jinping leder for et møde, der blev afholdt i Kinas kommunistiske partis centralkomites politbureau, der var trådt sammen for at studere konceptet med »styrelse ved lov og dyd i kinesisk historie«.

Ifølge en rapport fra 10. dec. i *Xinhua*, bemærkede Xi her, at »lov er dyd omsat i ord, og dyd er lov født i menneskers hjerte«, og at kombinationen af begge er afgørende for den rette regering af samfund og stater. Han understregede dydens »nærende virkning« og opdragelsens betydning for dydens fremme, med det formål at »være en retningslinje for, at folk af egen fri vilje påtager sig deres lovpligtige forpligtelser, såvel som også forpligtelser over for samfund og familie«, rapporterede *Xinhua*. Regering ved lov bør omfatte moralske idealer og således yde pålidelig støtte til dyd fra institutionerne. »Love og regler bør fremme dyd«, erklærede Xi.

Disse tanker fra Xi Jinping reflekterer konfuciansk filosofis dybe rødder i Kina, som Helga Zepp-LaRouche ofte har understreget. Og, med hensyn til princippet om lov, minder de også stærkt om lignende ideer hos Gottfried Wilhelm Leibniz, der kunne beskrives som De forenede Staters og dets forfatningsmæssige systems filosofiske, grundlæggende fader. I sin Overvejelse over det Almene Begreb om Lov fra 1702 skrev Leibniz:

»Den højeste visdom har så vel forordnet alle ting således, at vor pligt også må være vor lykke, og at al dyd frembringer sin egen belønning, og at al forbrydelse straffer sig selv, før

eller senere ... [Dette] er, som det anstår sig, for at der kan blive mere udøvelse af frivillig dyd, visdom og ikke-verdslig kærlighed til Gud ...«

»Lov er godhed tilpasset visdom ... Lov er intet mindre end den vises næstekærlighed, det vil sige, godhed, tilpasset visdom, mod andre. Og visdom er, efter min opfattelse, intet andet end videnskaben om lykke.«

Da Xi, tilbage i november 2014, offentligt inviterede USA – og alle nationer – til at forlade det transatlantiske områdes synkende Titanic og tilslutte sig Bælt-og-Vej-initiativet for at skabe et helt nyt system, tilbød han mere end en økonomisk politik til at takle krisen. Han fremlagde en filosofisk »win-win«-anskuelse og strategi, der er helt samstemmende med de klippefaste principper, på hvilke USA grundlagdes. Det er de samme principper, som Abraham Lincoln påberåbte sig i sin Første Indsættelsestale, og som »atter engang vil få Unionens samstemmighed til at svulme, når de atter røres, som de bestemt vil blive, af de bedre engle i vor natur«.

Dette er det nye paradigme, vi er i færd med at skabe, og som nu er inden for synsvidde.

Foto: Statue af Konfucius.